

TARGI KIELCE JAZZ FESTIVAL

MEMORIAL TO MILES

KIELECKIE CENTRUM KULTURY

26 - 29 / 09 / 2024

26 września

19.00
Andrzej Chochół Band
20.30
Urszula Dudziak
& Grzech Piotrowski

27 września

19.00
Tantfreaky
20.30
Kuba Więcek
& hoshii

28 września

18.00
Piotr Schmidt
International Quintet
ft. Aaron Parks
20.00
Monika Borzym

29 września

18.00
Nguyễn Lê Trio
20.00
Kinior Sky Orchestra
+ Goście
Benefis Włodka Kiniorskiego

kck.bilety24.pl | jazzfestival.kck.com.pl | fb/memorialtomiles | Impresariat KCK: 41 36-76-711 w. 274 | Kasa: 696 993 986

PATRONAT HONOROWY CK Kielce Prezydent Miasta Kielce

PATRONATY jazz forum era jazzu jazz soul TVP3 KIELCE Echo EMI eM RADIO KIELCE tvś świętokrzyska KIELCACH

Urszula Dudziak jest – zdaniem krytyków muzycznych – czołową postacią polskiej wokalistyki jazzowej. Nagrała ponad 50 albumów. Urodziła się 22 października 1943 roku.

Występowała lub nagrywała wspólnie z takimi muzykami, jak m.in.: Krzysztof Komeda, Adam Makowicz, Michał Urbaniak, Bobby McFerrin, Herbie Hancock, Jaco Pastorius, Ron Carter, Michael Brecker, Flora Purim, Nina Simone, Carmen McRae, Dee Dee Bridgewater, Sting czy Lionel Hampton. Koncertowała niemalże we wszystkich krajach Europy, Azji i obu Ameryk, w tym w słynnej nowojorskiej Carnegie Hall oraz podczas Newport Jazz Festival.

W 1972 roku prestiżowy amerykański magazyn "Down Beat" przyznał jej albumowi "Newborn Light" maksymalną ocenę pięciu gwiazdek. W 1979 roku "Los Angeles Times" mianował Urszulę Dudziak Piosenkarką Roku. Jej utwór "PAPAYA" stał się światowym hitem. Na 45. Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu w 2008 r. przyznano jej tytuł "Artysta bez granic". Została uhonorowana Brązowym Medalem "Zasłużony Kulturze Gloria Artis" (2005) oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2009). W 2016 roku Organizacja Narodów Zjednoczonych UNESCO wyróżniła ją tytułem "Artysty dla Pokoju" (było to przy tym pierwsze takie odznaczenie dla twórcy z Europy Wschodniej). W 2017 roku wokalistka odebrała "Fryderyka" w kategorii "Muzyka jazzowa" za całokształt twórczości.

Artystka dysponuje niezwykłą skalą głosu; porównywano ją do Ymy Sumac, peruwiańskiej śpiewaczki, mającej skalę 5-oktawową. Swoboda i perfekcja intonacji oraz technika wokalna zyskały jej opinię artystki oryginalnej i kreatywnej. Znana jest ze stosowania klasycznej techniki wokalne zwanej "scatem". Jest mistrzynią tego, popularnego w jazzie, sposobu śpiewania, polegającego na naśladownictwie dźwięków instrumentów.

Urodziła się w niewielkiej górskiej wsi Straconka – dziś jest to dzielnica Bielska-Białej. W dzieciństwie uczyła się grać na fortepianie. Śpiewać zaczęła w czasach licealnych pod wpływem płyt Elli Fitzgerald. Śpiewała przede wszystkim jazzowe standardy i przebojowe "evergreeny". Jak wspomina w swojej autobiografii:

„Jedną z pierwszych piosenek jazzowych, jakie śpiewałam, była amerykańska ballada "Again". Ten utwór ma tak piękną melodię, że zapamiętałam go w okamgnieniu, nie rozumiejąc tekstu(...). Nie znałam wtedy angielskiego. (...) Byłam pewna, że słowo "Again" to nic innego jak amerykańskie imię

męskie. Wynikało to ewidentnie z tekstu. Planowałam wtedy, że jak będę miała rodzinę i urodzę syna, dam mu na imię Again. Wyobrażacie sobie imię i nazwisko: Again Urbaniak?! Na szczęście mam dwie córki.”

Nobilitacją dla młodej wokalistki było zaproszenie w 1958 r. do współpracy z zespołem Krzysztofa Komedy. Już wtedy śpiewała i nagrywała z orkiestrą Edwarda Czernego.

Kolejnym przełomem w karierze było nawiązanie w 1964 r. współpracy z Michałem Urbaniakiem. W ciągu kilku lat stała się jedną z najpopularniejszych postaci polskiego jazzu. Już w latach 60. dokonali pierwszych wspólnych nagrań płytowych. Za namową Urbaniaka w 1971 r. zrezygnowała z konwencjonalnego śpiewu, zmieniła stylistykę. W roku 1973 zamieszkali w Nowym Jorku. Jako wokalistka jazzowa przebojem zdobyła nowojorską scenę. I razem z Michałem Urbaniakiem – wtedy już mężem – utrzymywała się z powodzeniem na tej scenie przez blisko 20 lat.

Od 1981 r. współpracowała z międzynarodową grupą wokalistek jazzowych Vocal Summit. Koncertowała i nagrywała z orkiestrą Gila Evansa i zespołem Archie'go Sheepa. Z programem autorskim "Future Talk" przygotowanym we współpracy z Jerzym Kosińskim, koncertowała niemal we wszystkich krajach Europy, obu Ameryk i Azji. Prezentowała również spektakl "The Nature Is Leaving Us" z własną muzyką.

Wielki powrót polskiej wokalistki miał miejsce w 1985 roku, kiedy wystąpiła na festiwalu Jazz Jamboree '85 wspólnie z Bobbym McFerrinem. Od tego czasu wiele występuje w kraju i nagrywa. W ostatnich latach najczęściej towarzyszy jej zespół w składzie: Jan Smoczyński, pianista, multiinstrumentalista, Łukasz Poprawski – saksofon, Robert Cichy – gitary, Krzysztof Pacan – gitara basowa oraz Artur Lipiński grający na perkusji. Koncertuje także z córkami: Miką i do niedawna z Kasią. Po tych wspólnych występach pisano o "Dudziak Sisters", na scenie wyglądały przecież jak siostry. Podczas koncertów artystka nawiązuje serdeczny bezpośredni kontakt z publicznością, opowiada o swoim życiu, o córkach, o muzyce i muzykach.

"Trudno uwierzyć w Ulę Dudziak siedemdziesięciolatkę. Wokalistka jest w swojej najwyższej formie – mówił redaktor naczelny "Jazz Forum" Paweł Brodowski, komentując głośny występ artystki z Bobbym McFerrinem na festiwalu Solidarity of Arts w Gdańsku w 2013 roku.

W ostatnich latach swoją karierę muzyczną Dudziak przypieczętowała prężnym uczestnictwem w popkulturze. Występuje jako jurorka telewizyjnych programów talent-show, regularnie prowadzi swój kanał na YouTube, w 2020 roku po raz pierwszy zagrała epizod w filmie pełnometrażowym "Jak zostać gwiazdą" (reż. Anna Wieczur-Bluszcz). W 2012 roku zadebiutowała także jako pisarka, wydając swoją autobiografię "Wyśpiewam Wam wszystko". Jak sama mówi o sobie:

„Trzeba wypielęgnować swój optymizm na przekór wszelkim trudnym doświadczeniom. Uważam, że można swoim życiem pokierować fantastycznie. Można przywiązać się albo do wiecznego czarnowidztwa, mędrzenia, albo do jasności, do serdecznego spojrzenia na wszystko: na swoją rodzinę, na swoje podwórko, miasto, kraj, na zwierzęta, na przyrodę. Należy dbać o dobre, czyste myśli, szanować życie, emanować dobrą energią, bo to wraca ze zdwojoną siłą. Na tym to wszystko polega.”